

Ellenőrző bírói jelentés

Országos Tájékoztató Futó Diákolimpia Normáltáv és Borsod Kupa
2013. május 26.

Ellenőrző bíró neve: Szabó András

Terep, engedélyek

A verseny a Hollós-hegyek elnevezésű, Hollóstető-Rókafarm és Bükk-szentkereszt között elterülő, tipikus bükki hegyvidéki terepen került megrendezésre. A terep jellege tökéletes egy korosztályos normáltávú verseny megrendezéséhez – lehetőséget ad különféle nehézségi fokú pályák kialakítására, még a véleményem szerint nehezen megragadható, „közepes nehézséget” igénylő újonc - serdülő fiú és lány pályák kialakítására is. A térkép minőségét a 2009. évi Felnőtt VB normáltáv selejtezőjéhez készített térkép garantálta (Zsigmond Tibor javítása), mely részben 2013-ban felülvizsgálatra került (nagyraoszt Pityili Gergely által). Megjegyzendő ugyanakkor, hogy néhány apróbb hiba felszínre került az ellenőrzések során a térképben, részben az eltelt idő okán, amelyek még később említésre kerülnek.

A Bükk-szentkeresztben található ifjúsági tábor kiváló célterületet, infrastruktúrát és látványt biztosított a versenyhez, szerintem kiváló választás volt.

Legjobb tudomásom szerint megfelelő számú parkoló került kialakításra a tábor melletti réten ill. úton, ezen kívül a verseny tömegközlekedéssel is megközelíthető volt (távolsági busszal Bükk-szentkeresztre). Az ifjúsági tábor házai 'exkluzív' pályaszállást jelentettek több résztvevőnek, illetve még egy közös étkező is rendelkezésre állt.

Pozitívnak ítélem meg a kapcsolatot a helyi önkormányzattal – az alpolgármester és a helyi lakosok révén számos segítséget kaptak a rendezők. Az erdészeti engedélyek beszerzése mindezek ellenére is nehéz feladata volt a rendezőségnek.

Térkép

A térkép nagyrészt megfelelő minőségű volt. Ez különösen a „fehér” részekre volt igaz, ahol a színtrajz, útrajz, és a sok pontszerű objektum (mészégetők, faszénégetők, stb) pontosan, precízen volt ábrázolva.

Sokat változott azonban a 2009-es VB óta a növényzet. Ez főként az ellenőrzőpontok közelében javításra került, ám így is maradtak apróbb fedettség-beli tökéletlenségek. Hangsúlyoznám ugyanakkor, hogy összességében a térkép megfelelő minőségű volt, különösen a Diákolimpia pályái által érintett területeken és érkezési irányokból.

Szubjektív véleményem (melyet egy felnőtt, borsod-kupás induló is megerősített), hogy a 2009-es VB-n is híressé vált, a terep délkeleti-részén elterülő „jellegfás” rész nagy kívánnivalót maga után. Ugyan már egy VB-t is rendeztek rajta, én mégis apróbb csúszást éreztem ellenőrzés közben, különösen a 45-ös és 61-es ellenőrzőpontok környékén, több irányból való befutáskor. Ez minden bizonnyal futás közben és jó, „bolyát meglátó” szemmel közel észrevehető.

A térképeket vízhatlan papírra nyomtatták a rendezők, mely magas minőségű volt. A szőrös szívű ellenőrző bíró megjegyzése ugyanakkor, hogy a lila szín lehetett volna kissé élesebb/erősebb, a pályák jobb kiolvashatósága érdekében.

Pályakitűzés

A készített pályák jellegét a legjobban kifejező jelző a „klasszikusság”, avagy a tájfutó körökben már ismertté vált, Zsigmond Tibor nevével illelhető jelleg. Ez embert próbáló tud lenni: kevés pont, hosszú átmenetek, konzervatív pályakitűzés. Véleményem szerint az ilyen pályákon való futás általában kihívást jelentő feladat elé állítja a versenyzőket.

Jó útvonalválasztó képesség, önbizalom, és átlagos pályáknál enyhén magasabb fizikai felkészültség jelenti az ilyen pályákon való sikeresség kulcsát.

Megjegyzendő ugyanakkor, hogy mivel a verseny egy Diákolimpia volt, néhány kategóriának túl nagy is volt a feladat.

A győztes idők jöllehet nagyon jól közelítették az elvárt értékeket, a többi a futó jelentős része azonban csillagászati időket töltött kint a pályán:

- *Lásd például FIV kategória: 1. helyezett ideje 51 perc, 10. helyezett ideje 80 perc, 30. helyezett ideje 103 perc, és a 42-ből 15 versenyző végzett 100 perc feletti idővel*
- *Avagy NIV-es kategória: mindössze egy versenyző futott 10 perc/km-ben belül (4,2km - 40 perc – 3 perces győzelem), ám az 55 célbaérkezőből 27-en 80 percnél többet voltak kint (20 perc/km felett)).*

Erről hosszan, akár órákat lehetne érvelni, hogy inkább nehéz legyen egy Diákolimpia-pálya (mégiscsak egy döntőről van szó), vagy inkább könnyebb (a győztesek lazább pályákon is nyernek, de a kezdőbb gyerekek kedve sem megy el).

Szerintem az optimális konklúzió: A nagy átmeneteket csak a legjobbak tudják jól megoldani, hiába van úton megkerülhető útvonal (amiről a pályakitűző és mások is úgy vélték, hogy megfelelően könnyű alternatívaként szolgálhatnak). A jó útvonal kiválasztása és lekövetése ebben a korban és felkészültségi szinten talán túl komplex feladat elé állítja a kicsik nagy részét.

Ezért a jövőben a hasonló, bátor átmeneteket meghagynám az OB-kra, illetve főként a V és VI. kategóriáknak, a diákolimpián pedig jobban kedveznék a „többségnek” rövidebb, több pozitív visszaigazolást adó átmenetekkel.

Azzal is tisztában kell lennünk, hogy bármennyire is szeretnénk, Magyarország egyelőre nem Csehország, nincsen ugyanolyan atletikus és technikai felkészültségi szinten álló korosztályos középmezőnyünk.

Tájékoztatás

A tájékoztatás véleményem szerint megfelelő volt. A kiírás és az értesítő is informatív és jól strukturált volt, az értesítő még túrérháron belül, a verseny hetének legelején készült el.

A rajtlistát az egyik kategóriában újra kellett sorsolni.

A később említésre kerülő 14 perces rajt-csúszás is többször bemondásra került a hangosbemondóban. A speaker-ekről később még bővebben említés esik.

Verseny lebonyolítása

A rajt 14 percet csúszott. Ennek oka az volt, hogy bár az FII és NII (+Borsod kupa 12D) pályák szalagozása már előző nap részben készen volt, ennek ellenére sem sikerült a verseny napján a szalagozóknak végigérniük a maradék részeket. Ellenőrző bíróként a rajtba 9:55-kor megérkezve (felvezetéssel kapcsolatos (apróbb) problémák tisztázása után), 5 perccel null idő előtt hallottam meg a fenti problémát. Ezért gyorsan elkezdtem szalagozni a rajtból induló hiányzó szakaszt, mellyel 10:08-ra végeztem, majd telefonáltam Tibornak, hogy löheti a rajtot. Végül 10:10-kor szólalt meg a 0. perces beállítás és 10:14 kor történt meg az effektív rajt. (Az első versenyző ugyanakkor csak 4-re indult).

Az előző napon kérdésessé vált nyírségi versenyző Dudás Zoltán eredménye elfogadásra került, mivel még a szombati napon Liskány József elküldte számomra a Szabolcs megyei diákolimpia hivatalos eredményét, amelyen a fiú már nem 6., hanem 5.-ként szerepelt.

A Borsod Kupán számon utónevezés volt. Végül 3 kategóriában több utónevezés került elfogadásra, mint amennyi térkép kinyomtatásra került. Debnár Zsuzsannával, a verseny titkárával egyeztettem a hiba okáról. Egy darabig jól tartották a rendezők az eredeti nevezők és az üres helyek arányát. Valahol azonban hiba csúszott a gépezetbe és N40-ben illetve F15-18C-ben több versenyző szerepelt a rajtlistán, mint rendelkezésre álló térkép (üres helyek nélkül is). (N21B-ben ha betelt volna az üres hely, szintén elfogyott volna a térkép).

Erre 9 óra 30 perckor jöttem rá, majd a rendezők gyors reagálásnak köszönhetően 10:15-kor már rendelkezésre álltak a rajtban az üres térképek, amelyekre végül személyesen rajzoltam be a pályákat (3 db F15-18C, 2db N40 és 1 db N21B pályát rajzoltam).

Az időjárás nem fogadta kegyeibe a versenyzőket: a rajtban nagyon sok eső esett, a célban viszont jobb mikroklíma uralkodott és a nap is ki-kisütött.

A vasárnapi verseny sportolói szemmel szerintem flottul, megfelelően zajlott. A belső folyamatokat látva (és tudva, hogy a rendezők képességei és tapasztalata még egy VB rendezésére is elegendő) azt kell ugyanakkor megállapítanom, hogy a rendezői gárda ennél sokkal jobb közös teljesítményre is képes. Példa erre néhány alkalommal az összehangolatlan folyamatok, információhiány, apróbb feszültségek, stb.

Eredményhirdetés

Az információközlés jó volt, rendszeresen kifüggesztésre kerültek az eredmények, a speaker-i teljesítmény pedig szerintem kimagasló volt. Less Áron és Zsigmond Vanda egymást váltva kommentálták a hangosbemondóban az eseményeket, amely kettősség (férfi, majd nő, folyamatosan egymás után beszélnek) kis túlzással élve a köztévében látható színességet és érdekességet kölcsönözte az átlagos hallgatónak. Ez a felállás megfontolandó a későbbi hazai nagyobb versenyeken is. A bemondók ezen kívül előre külön kérdésekkel készültek a várható interjúalanyokhoz, illetve előre kigyűjtötték az esélyesek neveit és korábbi eredményeit.

A díjazás megfelelő volt, bár az érmek elég gyenge minőségűek voltak.

Egyéb

A versenyen több kisebb-nagyobb sérülés történt (pl. bokasérülés), amely helyzetre a versenyorvos mindig gyorsan és szakszerűen reagált. Az egyik versenyző eltévedt és Bükkszentkereszten, a faluban találták meg, majd segítettek neki a célba visszajutni. Ide az utolsó megjegyzésem: nagyon jó volt, hogy telefonszám volt a térképre nyomtatva (jelen esetben Debnár Zsuzsannáé), amelyet az eltévedt versenyző vagy segítői fel tudtak hívni. A rendezők egy telefonszámának a térképre nyomtatását jövőbeli versenyeken is követendőnek tartom.